

Pollet

IZDAJA
FIZKULTURNA
ZVEZA
SLOVENIJE

Nedeljski dogodki
Skakalne tekme
v Planici

FIZKULTURNI TEDNIK

Leto VIII. — Štev. 15. V Ljubljani, dne 20. marca 1952

Naši trenerji in olimpijske igre

Nedavna skupščina PSJ v Zagrebu je razpravljala o pripravah plavalcev, waterpolistov in skakačev za olimpijske igre v Helsinkih. Ugotovila je, da so nekateri naši kandidati že začeli s treningom v Beogradu in da imamo velike izgleda za dober plasman v waterpolu, da pa se po drugi strani dva trenerja naše reprezentance (D. Prvan in ing. Filip Bonačić) nahajata — štiri mesece pred olimpiado — v inozemstvu in trenirata tuje plavalce ozir. waterpola ekipe.

Naš plavalni šport je po osvoboditvi napravil velik korak naprej, tako da smo se v letih 1947 do 1950 uvrstili med vodilne evropske narode. Na ta hiter in pomemben športni napredek so postali pozorni vsi strokovnjaki po svetu, saj smo pred vojno predstavljali le tretjerazredno državo v plavalnem športu. Številni uspešni nastopi naših reprezentativcev v tujini so potrdili sloves našega plavanja in waterpola in dvignili ugled naših trenerjev, ki so z uspehom pripravljali naše tekmovalce za te nastope.

Prvi naš plavalni strokovnjak, ki je žel priznanje v tujini, je bil trener plavalne reprezentance Darko Prvan. Avstrijska plavalna zveza je lani zaprosila PSJ, da bi Darko Prvan prevzel trening avstrijskih plavalnih reprezentantov, ki so se v zimski sezoni 1950/51 pripravljali na predstoječo sezono. Znano nam je s kakšnim uspehom je Darko Prvan izpopolnjeval avstrijske učence. Leto 1951 lahko prav po zaslugi Prvana — o čemer se je javno izrazilo tudi avstrijsko časopisje — imenujemo prelomnico v avstrijskem plavalnem športu. To so občutili na vlastni koži tudi naši reprezentanti, ko so lansko jesen le s težavo premagali Avstrijo, ki še leto dni prej ni predstavljala nobene težave našim tekmovalcem.

Prvi uspehi Prvana v tujini so rodili nove sadove. Prvan je nadaljeval svojo pot v Münchnu, kjer je pričel pripravljati nemške rekorderja Herberta Kleina za »našega« svetovni rekord. Tudi ta podvig je Prvanu uspel. Po enomesečnem neumornem prizadevanju je bil Prvanov trud kronan z doslej največjim uspehom. Herbert Klein je pod zadnjo fazo Prvanovega treniranja dosegel nov svetovni rekord na 200 m prvo s časom 2:27,3.

Sledil je obisk najslavnejšega ameriškega državnega trenerja Bob Kiphuta v Münchnu, ki je povabil Kleina in Prvana na zimsko ameriško prvenstvo ter študijsko potovanje na Yale univerzo — glavni center ameriškega plavalnega športa. Medtem je dobil Prvan nov angažman na Švedskem, kjer pripravlja švedsko državno reprezentanco za olimpijske igre. Tako trenira danes Darko Prvan, trener naše državne reprezentance za olimpijado švedsko moštvo, ki je po moči — kljub tesni zmagi pred dvema letoma v Ljubljani — vendarle daleč pred nami.

Podoben primer se je pripetil ob priložnosti naših waterpolistov na Dunaju. Po končanem treningu je dobil ing. Bonačić ponudbo avstrijske plavalne zveze, da prevzame trening njihove državne reprezentance za nastop na olimpijskih igrah v Helsinkih. V soglasju z našo plavalno zvezo je ing. Bonačić ponudbo sprejel.

Dobro se zavedamo, da delo naših trenerjev v inozemstvu dviga ugled celotnega

našega športa, ne moremo pa se načuditi dejstvu, da odhajajo naši trenerji pripravljati tuje reprezentance za nastop na Olimpijadi, obenem pa ostajajo naši športniki v domovini brez najvišje kvalificiranih strokovnih moči.

Prav gotovo je dejstvo, da je Darko Prvan naš najboljši plavalni trener. Če mu tega nekateri niso priznali doma, mu je to priznanje dala tujina (za današnje čase prav gotovo žalostna ugotovitev). Nedvomno je tudi, da je Prvan po enoletnem bivanju v tujini svoje znanje še povečal in prav zaradi tega ne moremo razumeti, da danes, ko smo le nekaj mesecev pred Olimpijado, ko preživlja naše plavanje, skoraj bi lahko rekli kritično dobo glede kvalitete, predaja naš najboljši plavalni strokovnjak svoje znanje našim glavnim tekmečcem.

Morda še kritičnejša pa je situacija z waterpolom. Ing. Bonačić je treniral našo državno reprezentanco od 1948 leta dalje in jo po triletnem vztrajnem delu privedel do velikih uspehov. Tretje mesto na evropskem prvenstvu 1950. leta in lanska potrditev tega mesta na turnirju četvorice v

Italiji, nas uvršča med najresnejše kandidate za osvoboditev ene izmed olimpijskih kolajm v Helsinkih.

Ne trdimo s tem, da danes ne bi imeli v Jugoslaviji trenerja, ki bi lahko nadomestil ing. Bonačića, vendar se nam zdi, da je za uspeh nekega moštva, potrebno mnogo več kot samo nekajmesečni tehnični trening. Ing. Bonačić, ki je že tri leta vztrajno »pilik« naše waterpoliste do podrobnosti pozna vse odlike in slabosti naše ekipe, dodobra pozna tehniko in sistem igranja naših nasprotnikov (kar je velike važnosti!) in bi vsako eksperimentiranje z novim trenerjem — takorekoč v zadnjem trenutku — lahko postalo usodno prav v tisti disciplini, kjer imamo morda največ izgledov za najboljši plasman.

Zdi se nam, da bi bilo potrebno o teh dejstvih temeljiteje premisliti, kajti v današnjem stanju prihajamo v paradokso, da naši najboljši strokovnjaki trenirajo naše nasprotnike, medtem ko sami ostajamo nepripravljani za najvažnejše tekmovanje — olimpijske igre v Helsinkih.

M. P.

Nekaj misli po I. kolu slovenske nogometne lige

Prvo kolo republiške nogometne lige je za nami. Igrišča so oživila, gledalci so končno prišli na svoj račun. Ali pa so bili tudi povsem zadovoljni? To vprašanje so nam zastavila prva letošnja srečanja članov republiške lige v Ljubljani, Trbovljah, Murski Soboti in Mariboru. Po dolgem zimskem odmoru so bili ljudje upravičeno radovedni, kakšna je kvaliteta najboljših slovenskih enajstoric in ali so se te kaj resno pripravljale na letošnjo sezono.

Žal igrišča še niso bila povsem sposobna za nastope — precej zaradi velikega snega, delno pa tudi po krivdi posameznih klubov, ki bi lahko že nekoliko prej poskrbeli za očiščenje terena — vendar se je takoj videlo, kdo je vestno in vztrajno delal: zmagovalci sta volja in požrtvovalnost nad nerestnostjo, kondicija in taktika pa nad terenskim neprilikami in tehniko. Zelo solidno se je predstavila enajstorica mariborskega Železničarja, ki je z borbeno in požrtvovalno igro in z dobro taktiko zaslužen zmaga nad Odredom. Tudi ljubljanski Železničar je pokazal že prve sledove dvomesečnega dela pod renim strokovnim vodstvom, v Mariboru pa je Branik zares visoko pregazil novince — Slogo. Pri vseh teh treh enajstoricah, kot tudi pri Nafti, se je pokazala vztrajna volja za dosego uspehov v letošnjem prvenstvu.

Korotan je že nekaj časa v krizi, saj mu manjka prevsem mladih moči, trenerja pa je dobil šele pred kratkim, kljub temu na igralci v tekmi proti ljubljanskemu Železničarju niso povsem zadovoljili. Tudi Kladivar in Sloga nisa imela »srečec«. Medtem ko smo od prvega več pričakovali, se je Sloga znašla takoj v začetku pred močnim nasprotnikom. Mura bi lahko po lanskem

Kladivarjem, pač zaradi izkušenosti, vendar ni pokazal tega, kar bi mu kot bivšemu članu zvezne lige pripisovali. Še bolj pa je razočaral Odred številne gledalce in ni čudno, če so tudi njegovi pristaši dali priznanje Mariborčanom za njih zaslužen zmago! Morda so bili Odredovi igralci le malo preveč samozavestni, še bolj pa jih je pokopala napačna taktika.

V splošnem smo opazili pri večini moštev pomanjkanje kondicije. Izjemo v tem je pokazala enajstorica ljubljanskega Železničarja, kar je vsekakor uspeh zimskega dela.

Razveseljivo je dejstvo, da so nekatera moštva nastopila pomlajena, kar je dokaz, da se nekateri klubi ne brigajo samo za čimboljši uspeh prvega moštva, ampak vzporedno z njim vzgajajo tudi mladino. Največ mladincev so imeli v svojih vrstah ljubljanski Železničar, Kladivar in Branik, nekaj novih pa tudi mariborski Železničar, Korotan in Rudar. Zakaj ne bi tega pozikovali Odred, Mura in Nafta? Resda je želja vseh klubov in sekcij v prvenstvu zbrati čimveč točk in doseči pomembnejši uspeh, vendar se pa ne moremo trajno zanašati na »stare kanone«, ki bodo pač nekoč »odigrali«. Treba je torej stremeti

metnemu športu pri nas vsekakor lepši videz, kot pa papirnate borbe za zeleno mizo.

Sodniki so v splošnem zadovoljivo opravili svoje naloge, morda glavni bolj kot nekateri mejni. Toda tudi pri njih se je opazilo pomanjkanje kondicije, zato so zagrešili nekaj napak, ki sicer niso bile večjega pomena. V ostalem so bili objektivni in jim ni kaj očitati, toda mejni sodniki naj bodo v bodoče le nekoliko bolj pazljivi!

Sicer pa smo šele na začetku. Pred nogometnimi klubi in sekcijami je še dolga vrsta nedelj, ko se bodo morali igralci krepko zavzeti za čim boljše uspehe. Marsikje bo ta ali ona enajstorica doživela neljubo presenečenje, včasih zaradi »smolek«, večkrat tudi po lastni krivdi. Če je bila prva nedelja triumpf za Mariborčane, naj se ne usvajajo. Odredu in Rudarju pa naj bodo ti prvi nastopi v letošnji sezoni resen opomin, da ni podcenjevati vrednosti nekaterih »manj pomembnih« enajstoric, ampak se bodo morali njihovi igralci prav resno potruditi, da ohranijo sloves, ki ga imajo med športnim občinstvom.

Otvoritev nogometne sezone v naši republikli je torej dala nekaj novih izkušenj, prav je, da uprave klubov o tem razmislijo, kar bo vsekakor koristno za naprej.

Zadnje mednarodne vesti

Pričetek kolesarske dirke Milano — San Remo

Milano, 19. marca. Danes se je začela kolesarska sezona na cestnih dirkah v Evropi. V 43. dirki Milano—San Remo so nastopili vsi najboljši vozači Švice, Francije, Belgije in Italije. Vreme je bilo dirki zelo naklonjeno, končala pa se je z zmago Italijana Loretta Petruccija, ki je 282 km dolgo progo prevozil v času 7:22:07 in zmagal v sprintu pred ostalimi enajstimi kolesarji, ki so vsi imeli isti čas. Drugi je bil Minardi (I.), 3. Blusson, 4. Geminiani (oba F.), 5. Falsoni, 6. Seghezzi (oba I.), 7. Schär (S.). Na 13. mesto se je plasiral Ferrari (I.) z 58 sekund slabšim časom od zmagovalca, na 17. mesto pa velika skupina kolesarjev, med katerimi tudi Koblet in Kübler (oba S.), Fausto Coppi in Bartali (oba I.) ter Bobet (F.).

V kolesarski dirki »Šest dni okoli Berlina« vodita po večeršnjem dnevu Nemca Sager in Preiskit pred francoskim parom Carrara—Lepebie.

WALES: IRSKA 3 : 0 (0 : 0)

Swansea, 19. marca. Danes je nogometna reprezentanca Walesa pred 28.000 gledalci premagala Irsko 3:0 (0:0). Tekma je bila za interbritansko prvenstvo. Zadnja tekma tega prvenstva med Anglijo in Škotsko bo 5. aprila v Glasgowu.

Teniško prvenstvo Egipta

V finalu posameznikov za teniško prvenstvo Egipta je Drobny premagal Skoneckega 6:3, 6:0, 6:3. V finalu mešanih parov pa sta Drobny (E) in Hartova (ZDA) premagala Rolandia del Bella (I) in Fryjevo (ZDA) 6:4, 6:4.

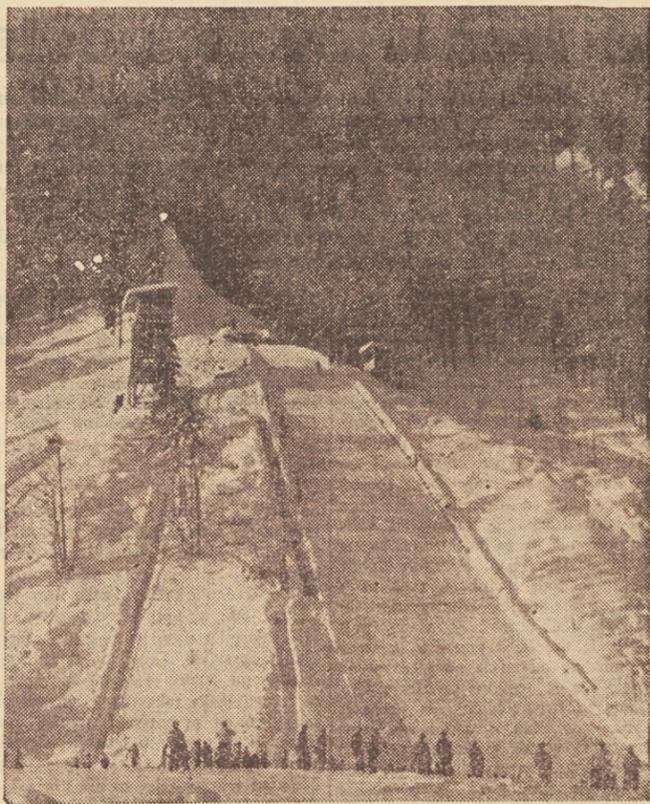
Na teniškem prvenstvu Kalifornije je Tom Brown v finalu posameznikov premagal Leixa 6:4, 2:6, 9:7, med posameznici pa je Connollyjeva zmagala nad Broughovo 6:2, 6:2.

V Londonu je reprezentanca ZDA v hokeju na ledu predsinocnim premagala angleško profesionalno moštvo Earls Court Rangers 9:6 (2:3, 5:2, 2:1).

V Stockholmu je mladinska reprezentanca Anglije premagala Svetsko v namiznem tenisu 5:2.

Priznani svetovni rekordi

Internacionalna atletska zveza je priznala 22 rezultatov preteklega leta za svetovne rekorde. Lista izgleda takole: 100 m: Bailey (Anglija) 10,2, izenačen svetovni rekord ob priložnosti meddržavnega atletskega dvoboja Jugoslavija: Anglija v Beogradu, 15.000 m: Zatopek (CSR) 44:54,6, 10 milj: Zatopek 48:12,0, 20.000 m: Zatopek 1:01:15,9 in 59:51,9 enourni tek: Zatopek 19:55,8 km in 20:52,6 km, 4 X pol milje: reprezentanca Anglije 7:30,2, troskok: Da Silva (Brazilija) 16,01 m, hoja 30 milj: Ljunggren (Švedska) 4:21:38,2, 50 km hoja: Ljunggren 4:32:52,0; ženske — 800 m: Pomogojeva in Pletnova (ZSSR) 2:12,0, 4 X 110 y: reprezentanca Južne Afrike 46,9, 4 X 220 y Spartans Ladies (Anglija) 1:43,9 in 1:43,4 in angleška državna reprezentanca 1:41,4, 4 X 200 m: ZSSR 1:39,7, višina: Llewellyn Sheila (Anglija) 1,72 m.

Skakalnica v Planici je pripravljena, jutri se prične državno prvenstvo v smučarskih skokih

Moštvo mariborskega Železničarja, ki je preteklo nedeljo doseglo lepo zmago nad ljubljanskim »Odredom«

uspehu v tekmovalcu za Titov pokal več pokazala, žal so igralci vzeli zadevo nerestno in bili celo nedisciplinirani.

Ustavmo se za hip še pri Rudarju in Odredu. Rudar je sicer zmagal doma nad

za rezervnim kadrom iz vrst mladine, pa čeprav gre to kdaj navzkriž pri borbah za točke, Rudar iz Trbovelj je že tako poizkusil in tudi uspel.

Še nekaj o disciplini in protestih! Razen nekaj manjših primerov ostre igre posameznih igralcev (Podobnik—Kladivar, Terek—Nafta) in pa nepotrebne pregovaranja po igrišču sem in tja (Mura), grobih prekrškov ni bilo opaziti. Prav je tako! Čim manj takšnih stvari, tembolj si bodo naši nogometaši pridobili simpatije gledalcev in športnih forumov. Žal pa je takoj v prvem kolu vložila Mura protest, ker je bajje nastopil v moštvo Nafta igralce, ki je bil kaznovan. Ne mislimo razpravljati o tem, kdo ima prav. Drži le, da bi vsaj letos minile prvenstvene tekme brez vlaganja protestov, pa naj bo to po krivici kogar koli. Če nimajo nogometni klubi možnosti posušeno zmagovalci ali si pridobiti točke, naj vsaj častno izgubijo. To bo dajalo nogo-

metnemu športu pri nas vsekakor lepši videz, kot pa papirnate borbe za zeleno mizo. Sodniki so v splošnem zadovoljivo opravili svoje naloge, morda glavni bolj kot nekateri mejni. Toda tudi pri njih se je opazilo pomanjkanje kondicije, zato so zagrešili nekaj napak, ki sicer niso bile večjega pomena. V ostalem so bili objektivni in jim ni kaj očitati, toda mejni sodniki naj bodo v bodoče le nekoliko bolj pazljivi!

Sicer pa smo šele na začetku. Pred nogometnimi klubi in sekcijami je še dolga vrsta nedelj, ko se bodo morali igralci krepko zavzeti za čim boljše uspehe. Marsikje bo ta ali ona enajstorica doživela neljubo presenečenje, včasih zaradi »smolek«, večkrat tudi po lastni krivdi. Če je bila prva nedelja triumpf za Mariborčane, naj se ne usvajajo. Odredu in Rudarju pa naj bodo ti prvi nastopi v letošnji sezoni resen opomin, da ni podcenjevati vrednosti nekaterih »manj pomembnih« enajstoric, ampak se bodo morali njihovi igralci prav resno potruditi, da ohranijo sloves, ki ga imajo med športnim občinstvom.

Sportniki Ilirije so marljivi

Redkokdaj slediš s takšnim zanimanjem plodni debati in poročilu, kot je bilo to v terek na običnem zboru SD Ilirije v Zgornji Šiški. Na mnogih podobnih skupščinah se vrstijo šablonska poročila: tu pa je bila debata tako pestra in iskrena, da prav gotovo izstopa. Društvo Ilirija obstoja od septembra 1950, ko se je združilo s prejšnjim Triglavom. Od tedaj si je upravni odbor predvsem zadal nalogo, na vsak način utrditi notranjo organizacijo društva in se tesno povezati s telesnovzgojno organizacijo »Partizane«. Ta osnovna misel se vse bolj izpopolnjuje. Pojdite v Zgornjo Šiško in si že danes ogledite njihov dom! Prepričan sem, da takšnega dela do danes verjetno ni pokazalo nobeno društvo med nami, zato vsem požrtvovalnim delavcem polno priznanje!

Rekli smo, da je športno društvo Ilirija, ki ima okrog 360 članov, v tesnem sožitju s »Partizanom«. Tov. predsednik Nebec Franco je v svojem izbrnem poročilu pokazal članstvu, ki je bilo na običnem zboru zbrano le nekoliko maloštevilno, vse težave in druge perspektive, ki se odpirajo društvu v bližnji bodočnosti. Zgraditi bo namreč treba stadion in že v letošnjem letu mora biti pripravljena olimpijska kolesarska steza, ki je nujno potrebna predvsem v Ljubljani za poživitev kolesarskega športa. Vse sekcije — nogomet,

kolesarstvo, odbojka, smučanje in kegljanje imajo v svojih vrstah mladino, ki bo morala biti še bolj pozorna in disciplinirana pri treningih. Tov. predsednik je poudaril, da noben mladinec do 16. leta ne more biti član športnega društva, če istočasno ne nastopa tudi v telovadnici. Omenili smo že, da je dom zares veličastna zgradba in podoba velike dejavnosti vseh športnikov pa tudi ostalih množičnih organizacij v Zgornji Šiški. Vendar bo treba zanj še veliko dopolnilnih del, in vse ljubitelje, predvsem pa članstvo opozarjamo, naj vztraja do konca in pomaga požrtvovalnemu tov. Prišu, da bo dom povsem dograjen. Čeprav je bila dejavnost usmerjena le na gradnjo športnih objektov, so kljub vsemu športniki Ilirije dosegli v tem kratkem času kar lepe uspehe. To velja za nogometaše, odbojkarje, mlade smučarje, kegljače, kjer moramo še prav posebno pohvaliti žensko ekipo in kolesarje, ki se bodo po vsej verjetnosti že v bližnji bodočnosti uvrstili med najboljše v državi. Zato že danes opozarjamo vse merodajne forume, da mlademu društvu in resnično dejavnim funkcionarjem vsestransko pomagajo, tako, da bo lahko znova izvoljeni predsednik tov. Nebec na prihodnjem običnem zboru poročal o še večji dejavnosti društva.

Olimpijski trening z električnim zajcem

Angleški atleti se hočejo kar najbolje pripraviti za olimpiado in pravkar poročajo iz Anglije, da delajo poskuse z električnim zajcem, ki ga, kot znano, uporabljajo pri pasjih dirkah. Roger Bannister uporablja ta aparat oziroma bolje rečeno avtomat, da mu daje tempo. Uporaba tega mehaničnega tekača naj bi dala Bannisterju potreben občutek za tempo. Pred tekom si naredi Bannister določeno tabelo, nato pa navije električnega zajca, katerega lahko na sekundo natančno priredi za poljubno daljavo. S takim načinom treninga skuša ujeti predpisani tempo.

Jezerški smučarji so zmagali

Preteklo nedeljo so se srečali pod pobočji Kočne smučarji iz Jezerškega in Preddvorca ter se pomerili med seboj v veleslalomu. Na ca 800 m dolgi progi s 16 vrati je zmagalo 4-člansko mladinsko moštvo Jezerškega v času 4:37,2 pred Preddvorjani, ki so rabili 5:24,4. Med posamezniki je bil najboljši Kasčun Poldi (1:05,1) pred Šinkovcem Petrom (oba Jezerško).

Razširjeni plenum Fizkulture zveze Slovenije

Razširjeni plenum Fizkulture zveze Slovenije bo 5. aprila 1952 ob 14. uri v Domu Ljudske milice v Ljubljani, Slomškova ulica.

DNEVNI RED:

1. O nalogah fizkulturnih organizacij
  2. Predlogi sekretarijata FZS o reorganizaciji
  3. Razprava o poročilih
  4. Poročilo nadzornega odbora
  5. Zaključki.
- Fizkultura zveza Slovenije — sekretariat

Od trenerjev je odvisno, kakšna bo mladina

Pismo CK KPJ, pisano vsem množičnim in partijskim organizacijam v zvezi s stanjem v naši fizikulturi in športu, nakazuje vrsto problemov, ki so postali aktualni naši fizikulturi. O njih je treba razmišljati z vsa resnostjo, če jih hočemo rešiti in stvar spraviti na pravo pot. Teh problemov je dolga vrsta in je vsak od njih posebej vreden skrbne obravnave, vsakega posebej je treba rešiti, ker le tako bomo naše celotno fizikulturo in zlasti športno življenje spravili na pravilno pot.

V tem članku bi rad načel samo enega teh problemov, to je vprašanje vzgoje kadrov, to je vodnikov, instruktorjev ter trenerjev v naših športnih društvih in klubih. To vprašanje je bilo pri nas skoraj popolnoma zanemarjeno, tako da lahko upravičeno trdimo, da v tem oziru nismo nič na boljšem od stanja pred vojno. Naš predvojni šport je popolnoma razumljivo nosil vse bistvene zunanje in notranje znake športa, ki podpira vladajočo meščansko družbeno plast. Tedanja družba je izkoriščala velikansko zanimanje, ki ga je mladina kazala za šport in je ustanavljala športnih klubov do neke mere tudi podpirala, toda ne z namenom, da bi mladini zdravstveno in moralno koristila, temveč je v športnih klubih gledala orodje, s pomočjo katerega je zlasti mladino odvrčala od gledanja na pereče politične oz. socialne probleme. Od tod toliko razširjena trditev, da je šport popolnoma nepolitičen, s čimer so čestokrat zagovarjali obstoj športnih organizacij v takratni obliki napram obstoju telovadnih, ki so bile »politične«, to je, služile so takomimovani napredni ali pa klerikalni frakciji tedanje družbe. Napačna bi bila trditev, da družba v takih športnih društvih ni vzgajala; vzgajala je, toda svojim ciljem primerno — in kot smo že rekli, glavni cilj je bil odvrti zlasti mlade ljudi od političnega življenja. V ta namen je bilo treba dati športu čim bolj senzacionalno obliko in tako je popolnoma razumljivo stopilo, kot povsod drugod po svetu, tudi pri nas v športnem življenju v ospredje vprašanje rezultata, vprašanje rekorderstva. Rekord je važen za posameznika, še bolj pa je rekordna storitev važna za množice, ki prihajajo na športna igrišča kot gledalci. Zato je družba podpirala zlasti tisti šport, ki je imel največ občinstva. S tem namenom je šport skrbel izključno za ljudi, ki so bili sposobni vrhunskih storitev, t. j. rekorderjev in to za vsako ceno. Ti rekorderji so bili toliko vredni, da se jih je splašalo plačevati, pri čemer je bila višina nagrade odvisna od priljubljenosti in tem v zvezi od donosnosti športnih prireditelj. Tako smo lahko v svetu v velikem, pri nas v naši domovini pa v malem, delili športe na bolj in manj donosne in s tem v zvezi na športe, ki so bili več ali manj profesionalizirani. V nekaterih panogah nas ta bolezen še ni zajela, toda v glavnem so le bili dani pogoji za to stvar povsod in v takih razmerah smo dočakali drugo svetovno vojno.

Osvoboditev je prinesla revolucijo, na vseh področjih smo se pričeli otresati starega in tako se moramo napak iz preteklosti otresti tudi v športu. Pismo CK KPJ je v našem športnem življenju vsakekor naletelo na zelo ugoden odmev. Športni klubi in društva so, kot to lahko razberemo iz poročil v našem časopisu, o tem razpravljala, pri čemer je bila razprava tam, kjer so se klubi čutili prizadete, živahnija, kot pa tam, kjer so razpravo lahko zaključili z ugotovitvijo, da profesionalizma ni. Bojimo se pa, da so bili tudi »prizadeti« pri razpravljanju prekratki in niso bili dovolj v globino. Čitali smo na primer poročila o tem, kako so nogometaši reševali ta problem. Igralce so enostavno zaposlili in o naših vodilnih nogometaših smo celo slišali, kje in kako so zaposleni. Pri nas v Sloveniji sicer ni bilo tako hudo, kljub temu pa je bilo treba ponekod napraviti red in na splošno vlada pri nas prepričanje, da športnih »problemov« ni več. Seveda pa bi bilo zelo zgrešeno, če bi kakor naj vtaknili glavo v pesek in živeli naprej v zavesti, da je ves naš šport z ukinitvijo plač in nagrad nekaterim športnikom rešen vseh nevarnosti. Prijetno bi bilo, če bi bilo to res, na žalost pa temu ni tako. Naš šport igra v našem družbenem življenju drugačno vlogo kot nekoč. Naši športniki, naša mladina morajo gojiti šport kot zdravo zabavo, ki koristi njihovemu telesnemu in moralnemu razvoju, šport in športna

in klubov so v tem oziru ogromno grešile: popolnoma so pozabile, da rekord ni bistvo v športu, ampak da je glavna naloga športnih klubov, da v čim večjem številu in v pametnem sodelovanju z upravami telovadnih društev ter telovadnih učiteljev pošlah pritegnejo v društva in klube tisto mladino, ki je telesno že pripravljena na to, da se lahko specializira. Gledali so torej na to, da si za instruktorje ali trenerje pridobijo čim boljšega tehničnega strokovnjaka, človeka, ki je mladini v tehničnem pogledu lahko nudil mnogo ali pa vse in ki je iz posebne nadarjenosti tudi znal ustvariti potrebne vrhunske športnike-rekorderje. Od čim boljših rezultatov je bila čisto odvisna tudi višina plače ali nagrade in taki vzgojitelji so zato nujno posvetili svojo tehnično pozornost nadarjenim posameznikom. Delali so z njimi in dosegli rezultate ter marsikomu utrlj pot v profesionalizem, niso se pa vprašali, kako je s takim človekom, ki je mladini v tehničnem pogledu lahko nudil mnogo ali pa vse in ki je iz posebne nadarjenosti tudi znal ustvariti potrebne vrhunske športnike-rekorderje. Upravičeno lahko trdimo, da je zahtevam preteklega dobe v resnici popolnoma odgovarjal. Tehnično je ustvaril to, kar so od njega zahtevali, vzgojni rezultat njegovega dela pa je bil tudi tak, kot je bilo to potrebno. Mladina je postajala čedalje bolj slaba oz. nevezgajena. S tako dediščino smo prešli v dobo po osvoboditvi. Ljudska oblast je fizikulturi in še posebej športu izkazala svojo pozornost. Nastala je vrsta novih športnih klubov, marsikak star klub pa je samo spremenil ime in s svojimi novimi tovariši deloval naprej. Dosegli smo prve tehnične uspehe. Lestvica naših rekordov se je stalno spreminjala, rezultati so naglo dosegli

mednarodno višino in v celih vrstah športov smo postali »velesila«. Takih misli smo v inozemstvu in na žalost marsikje tudi doma. V resnici pa temu ni tako. Naši športni trenerji so, kot sem že naglasil, žal prečesto pozabili na to, da je treba tudi v športu mladino in prvi vrsti vzgajati v dobre državljane, v ljudi, ki bodo postavili celega moža v borbi za boljše življenje in izgradnjo socializma. Rezultat je prav gotovo važen; vsak napredek v športu mladino privlači in v tem je prav gotovo tudi bistveni vzrok za veliko priljubljenost, ki jo šport med mladimi ljudmi uživa. Upravičeno lahko trdimo, da smo sicer po tehničnih rezultatih res marsikje »velesila«, v resnici pa naš šport bistvenim zahtevam sedanjosti ne odgovarja. Lik novega športnega učitelja in trenerja je popolnoma drugačen, od njega zahtevamo danes neprimeren več kot včasih. Slabo vzgojen človek ne more vzgajati, mladina bo uspešno sledila samo človeku, ki v vseh oziarih lahko postavi celega moža. Zato je bistvene važnosti za naše trenerje, da so politično in moralno in vseh oziarih ljudje na svojem mestu, zraven pa morajo imeti seveda še veliko tehnično znanje. Prvo brez drugega ali obratno, človeku ne daje pravice do naziva trener in razne trenerske organizacije bodo morale skupaj z upravami športnih klubov in društev posvetiti vzgoji športnih učiteljev polno pozornost. Edino na ta način bomo naš šport lahko ozdravili vseh boleznih in dosegli, da bodo naši vrhunski športniki ne samo vrhunski po športno-tehničnih uspehih, ampak tudi v moralnem in političnem oziru celi možje, dobri državljani in graditelji naše lepše bodočnosti. S.

V Ljutomeru skrbe za vzgojo kadrov

9. marca t. l. se je zaključil vaditeljski tečaj, ki ga je priredil »Partizan« — okrožni odbor za telesno vzgojo v Ljutomeru. Ta sedemdnevni tečaj je obiskovalo 18 tečajnikov iz naslednjih društev: Ljutomer, Murska Sobota, Gornja Radgona, Dol. Lendava, Železne dveri, Beltinci in Križevci. V tečaju, ki ga je vodil instruktor OTO tov. Žnidarič Tone — s predavatelji tov. Florjančič Mirkom in Pol Ewaldom, je bilo predelano vse gradivo sedemdnevnega tečaja, pravtako pa so se tečajniki naučili zletnih vaj, s katerimi nameravajo že letos nastopiti na okrožnem zletu. Te dni pa so 22 tečajnic udeležuje tečaja za ženske vaditeljice, ki bodo prav tako predelale vse zletne vaje za bližnji zlet.

To je sedaj že drugi vaditeljski tečaj, ki jih okrožni odbori za telesno vzgojo prirejajo s finančno pomočjo »Partizana«, zveze za telesno vzgojo Slovenije z namenom, da se naši organizaciji, ki stoji pred novimi in velikimi nalogami, vzgoji kajet dobrih in dela voljnih vaditeljev.

V Železničarju je največ mladine

V petek je imel ljubljanski Železničar občni zbor, kjer so člani pretresli vso problematiko društva iz preteklega leta. Poročila posameznih članov upravnega odbora so bila dokaj izčrpana, iz njih so lahko navzoči ugotovili vse pomanjkljivosti — pa tudi dobre strani matičnega društva — ki so se dogajale v minulem letu. Uvodno besedo je imel predsednik društva tov. Lepin, ki je nazorno prikazal stvarno stanje in ugotovil vse pozitivne ali negativne lastnosti delovanja. Predvsem se je dotaknil vprašanja o odstranitvi vseh tistih članov, ki so bili v društvu nekaj privesek, bodisi zaradi materialnih dobrin, ali kakršnihkoli drugih oportunističnih namenov. Omenil je, da so se iz vrst članstva izločili klubšani in, kar je najvažnejše, disciplina se je za razliko od prejšnjih let znatno izboljšala. Danes ima Železničar 12 klubov odnosno sekcij, v katerih je vključenih nad 700 članov, in kar je razveseljivo, predvsem mladincev, ki se bodo v bodočnosti prav gotovo lepo razvili. Tov. Lepin je poudaril, da je treba v bodoče posvetiti največjo pozornost vzgoji najmlajših članov-pionirjev, ki pri starejših tovariših spoznavajo vse odlike posameznih športov. Zato morajo biti starejši člani do teh najmlajših vse bolj pozorni, kot so bili do danes in jim na vsakem koraku pomagati pri njihovem razvoju. Tov. predsednik je predvsem pohvalil atletsko sekcijo, ki ima nad 100 članov, in to največ mladincev. Posebno pohvalo pa je izrekel »odbojkaricam, ki so si v liškem tekmovalju osvojile časten naslov državnega prvaka brez poraza. Košarkarji so bili v preteklem letu nekoliko slabši, vendar ne po lastni krivdi, saj fantje ne zaostajajo od preteklih let, nasprotno, dosegli so svoj maksimalni razvoj, manjka pa jim le izkušen in dober trener. Ob koncu je tov. Lepin podal smernice za nadaljnje delo v smislu pisma CK KPJ in predlagal, da se ustanovi svet športnikov, ki bo od časa do časa reševal vsa pereča vprašanja, tako da se bo odlej razvijalo celotno društveno življenje na demokratični osnovi. Tudi ostali funkcionarji so v svojih izčrpnih poročilih prikazali stvarno stanje društva in ugotovili napake in dobre strani posameznih klubov odnosno sekcij.

Vsa poročila so bila zelo skrbno pripravljena, vendar pa bi lahko marsikatero drobnišnje odpadle, da se ne bi občni zbor zavlekel pozno v noč. Ob koncu so bili posamezni člani in funkcionarji pohvaljeni za njihovo požrtvovalno delo v preteklem letu, novi odbor s tov. Lepinom na čelu pa je obljubil, da bo v prihodnosti posvetil največjo skrb pritegnitvi vse delavske mladine, predvsem pa železničarjev.

Naročajte se na „POLET“!

Telovadnica za 7 oseb...

Oni večer sem šel mimo Šercerjevega doma v Spodnji Šiški. Razsvetljena dvorana in živahni glasovi so vzbudili mojo radovednost, da sem vstopil v telovadnico. Obstal sem: sedem dečkov se je podilo za žogo, ob strani pa je stal starejši mož in gledal. Bil je namestnik načelnika tov. Pogačnik Alojz. Na vprašanje, ali je telovadnica ura ali vadba košarke, mi je odgovoril, da so pravkar zaključili z vadbo mladincev. Kmalu sva bila sredi zanimivega razgovora, iz katerega sem zaznal marsikaj, kar osvetljuje življenje TD »Partizan« v Spodnji Šiški.

Telovadno društvo v Spodnji Šiški ima lep dom z dobro urejenimi prostori in je lani nekako do maja meseca do neke mere delovalo. Življenje v telovadnici je bilo razgibano, predvsem so prihajali k telovadbi pionirji in mladina. Upravo društva je tedaj vodil tov. Janez Bezlaj, ki se je zelo trudil, da bi vzpostavil v Šercerjevem domu središče fizikulture za Spodnjo Šiško. Ves svoj čas je žrtvoval za ureditev in popravila doma, zraven pa je še želel organizacijsko utrditi društveno delo. Zal ni imel podpore ne od lokalnih faktorjev pa tudi ne od mnogih telovadcev, ki so doma v Šiški. Mladina je sicer prihajala v telovadnico, ni pa bilo vodnikov. Vrh vsega je tov. Bezlaj lani sredi leta umrl. Po njegovi smrti se je v društvu začelo životranje. Vodniki oddelkov niso čutili dovolj odgovornosti do društva, niti do svojih oddelkov, skratka mladina je prišla v telovadnico, vodniki pa so izostajali. Naravno, da je tak način dela od bil še tistih nekaj desetih mladincev, ki so pač videli, da v društvenem vodstvu ni resnih ljudi. Ostali so le še pionirji, ki so imeli nekoliko bolj resne vodnike. Tako je v novemburu društveno življenje v Šercerjevem domu popolnoma zamrlo, kajti nerեսnost nekaterih je pokopala še prizadevanje pokojnega Bezlaja, takratna uprava je morala zaradi nediscipliniranosti nekaj vodnikov celo izključiti.

Precejšen del krivde lahko pripisujemo tudi rajonu, pri katerem društvena uprava v nekaj primerih ni naletela na razumevanje, ko se je trudila dvigniti raven društvenega življenja.

Nova uprava in nove naloge

V začetku letošnjega leta je imelo društvo svoj občni zbor, na katerem je bila izvoljena društvena uprava s tov. Gabrovškom na čelu. Seveda so prej omenjeni vzroki postavili novoizvoljeni odbor pred odgovorno nalogo opraviti vse nepravilnosti in številčno okrepiti članstvo. Danes telovadi v društvu vsega skupaj okrog 6 članov, 12 mladincev, 14 mladink, nekaj čez 50 pionirjev in pionirk ter okrog 30 otrok iz predšolske dobe. Članice ni nobene. Statistika aktivnih telovadcev je torej porazna. Društvena uprava si prizadeva, da s pomočjo fronte in s propagando pri sindikalnih podružnicah tega predela ljubljane vzbudi zanimanje za sodelovanje v društvu. Posledice pa so le še preobčutne, saj imajo celo mladina in pionirji slab spomin na izostajanje vodnikov od telovadbe. Novih resnejših pa zanjkrat ni mogoče dobiti. Žalostno je, da mora tov. Pogačnik kot namestnik načelnika in upokojeni telovadni učitelj voditi vse moške od-

delke sam, saj bi se pri tolikem številu prebivalstva Spodnje Šiške vendarle našlo nekaj ljudi, ki imajo izkušnje iz dela v telovadnih organizacijah. Pri ženskih oddelkih je položaj nekoliko boljši. Načelnica Polona Kovačeva vadi otroke iz predšolske dobe, tovarišici Rubeničeva in Ribičeva pa pionirke. Skrajni čas je, da se Šiškarji končno le zbudijo in podprejo TD »Partizan« v Šercerjevem domu. Če ne drugače, naj bi si vsaj ogledali telovadbo pionirjev in se pri njih učili vestnosti. Zakaj je bilo društveno življenje razgibano tedaj, ko so bili telovadci vključeni še v SSD Železničar? Ali se ne bi moglo to obnoviti? Orodja je dovolj, prostori so prijetni, vse pa je zapuščen. Razen živčava pionirjev in nekaj mladincev, v društvu še vedno ni pravega življenja. Uprava društva in lokalni faktorji naj torej zadevo resno premislijo in končno začnejo z aktivnejšim delom.

Odnos društva do SSD Železničar

Kot gostje vadijo v prostorih Šercerjevega doma tudi nekatere sekcije ljubljanskega Železničarja, po sporazumu, ki sta ga

skenilni med seboj oboje društvi že za časa delovanja tov. Bezlaja. Košarkarji imajo na razpolago pozimi telovadnico, poleti pa ob enem z odbojkarji tudi telovadišče, kjer so si sami uredili prostore za treninge in tekme, tekoatletski in namiznoteniški igralci pa uporabljajo v prvem nadstropju malo dvorano. Eden prvih ukrepov letos izvoljene uprave TD »Partizan« v Spodnji Šiški je bil, da odpove uporabo vseh prostorov sekcijam SSD Železničar. Do tega sklepa je TD »Partizan« prišel zato, ker uprava SSD Železničar že dolgo ni poravnala najemnine. Razumljivo: če ne plačaš najemnine, si ne moreš lastiti pravice do uporabe prostorov! Vendar pa ta ukrep uprave telovadnega društva ni povsem na mestu, saj je košarkarska sekcija stremela, da pionirje usmerja poleg sodelovanja pri košarki tudi v telovadnico. Tako je imelo telovadno društvo včlanjenih nekaj pionirjev tudi iz košarkarskih vrst. Na drugi strani bi pa bil ta postopek telovadnega društva bolj razumljiv, če bi bilo število oddelkov in članstva tako močno, da bi bilo delo zaradi »gotovanja« Železničarjevih sekcij ovirano. Tega pa doslej ni bilo. Zato bi bilo bolje najti vsaj začasno primeren sporazum med upravama obeh društev, ne pa poostrovati medsebojne odnose.

TD »Partizan« v Spodnji Šiški naj torej predvsem stremi za dotok novega kadra in razčiščenje problemov v lastnih vrstah, ker je le tako zajamčen popoln uspeh pri izpolnjevanju nalog za vzgojo mladih telovadcev. Tone Bančič

MARGERY MILLER:

26

Joe Louis

Godoy, ki se je med borbo neprenehoma hropeče smejal, je vzdrl, sebi in svojem trenerju v ponos, vseh petnajst rund. Ves čas se je zvijal, krčil in izmikal, neki novinar pa je pozneje napisal o njem, da se je »vedel kakor opica v zoološkem vrtu.« Imel pa je seveda tudi svojevrsten način bojevanja. Med begom po ringu se je mnogokrat ustavil ter se z glavo naprej zaganjal v Louisa ter ga hotel podreti, pri čemer se je z rokami skoraj dotikal žimnice. Potem spet se je zravnil pred svojim tekmečem Louisom kot domači zajec, tako da Joe res ni imel priložnosti, da bi končal to boksarsko komedijo z odločilnim udarcem. Edino možna »tarča« je bilo teme plazečega se Godoya. Ko se je srečanje približevalo h koncu in so mnogi gledalci začeli spodbojati Godoya, ki je doslej »junaško« prestajal rundo za rundo, je v Louisu zavrelo. Njegova nevolja pa je, razume se, dosegla vrhunec v štirinajsti rundi, ko ga je Godoy naglo objel in glasno poljubil na lice, ob čemer so se gledalci prijetno zabavali. Po srečanju je Louis novinarjem izjavil, da Godoy ni prišel v ring zara i borbe, ampak za razstavo smehaželjni množici. »Nedotakljivi Arthur«, kot so novinarji imenovali Godoya, pa je kar žarel od veselja, saj se mu je posrečilo s svojim komedijantstvom Louisu kljubovati skozi vseh petnajst rund.

Joe Louis in Arthur Godoy pa sta se ne dolgo za tem dogodkom spet videla. Oba sta se namreč udeležila tradicionalne ameriške prireditve »Mi ljudje«, kjer je Godoy Louisa in javnosti izpovedal, da ima v Čileju še pet bratov, ki so si kakor las podobni drug drugemu.

»Drugi fante!« je izzivajoče dejal Arthur Louisu. »Še se bova srečala v ringu. Glej, da boš bolj pozoren, kot si bil zadnjič, sicer bo po tebi in tvoji boksarski karieri.«

»Zakaj govoriš tako?« ga je vprašal Louis po teh izzivajočih besedah. »Misliš, da se bova res še enkrat srečala?«

»Seveda! Če hočeš, se to lahko zgodi že jutri. Za tebe imam zmerom čas!«

»Če je tako,« je govoril Louis užaljeno, »pa čakajva priložnosti, Godoy! Ostanj samo mož beseda! Ne pozabi pa pripeljati na srečanje vseh svojih pet bratov! Rečem ti, potreboval jih boš.«

Arthur pa Louisovih besed ni jemal resno. S smehom na ustih se je izgubil med množico.

Joe Louis je kmalu za tem privolil, da bo branil svoj naslov proti Johnu Pyschekemu, ki je postal po vsej deželi zelo slaven, saj ni na svojih poslednjih trinidesetih srečanjih doživel niti enega poraza. V dneh pred snidenjem s Pyschekom pa je bila Louisu izkazana velika čast. V natečaju, ki so ga priredile newyorške javne knjižnice ter društva za študij življenja in zgodovine črne rase, je bil Joe Louis-Barrow imenovan za človeka, ki je imel v letu 1939 največ zaslug za ureditev perečih razmer med belimi in črnimi občani. Izjava je bila tako-le sestavljena:

»Ko je premoštil vse rasne ovire, ki so mu bile kot športniku na poti, je še enkrat potrdil, da po pravici zasluži mesto najboljšega in najbolj silnega boksarja na svetu... Njegovo vedenje in nastopanje je bilo zmeraj skromno in res vredno pravega športnika. Takih športnikov pa, razume se, ni mnogo.«

Dvoboj s Pyschekom je bil naravnost ganljiv. John je stopil v ring blede in prestrašen. »Zadnja milja«, to je pot iz boksarjeve sobe do ringa, je bila predolga za njegove žvice. Srečanja z Joe Louisom se je resnično bal, saj še v zadnjem trenutku ni mogel pozabiti besed, ki jih jebral v športnih časopisih o moči Louisovih udarcev. Ko je zadonel gong, se je bil zmožen samo še umikati vzdolž vrvi, z namenom, da bi vsaj malo zavlekel neizbežen poraz. Joue se je posrečilo, da ga je odločno dosegel že v drugi rundi, s čimer je bilo vsaj hitro konec Pyschekovega trpljenja. Z njim je bil premagan že deseti boksar v vrsti izzivalcev.

Ljubitelj boksa se je jezili nad tako klavnim Pyschekovim koncertom. Tudi Mike Jacobs ni bil zadovoljen s srečanjem in se je neprestano spraševal, zakaj se mu ne posreči najti nikogar, ki bi bil sposoben za uspešno borbo z Louisom. Toda dokler je bil tu še Arthur Godoy, ki si je želel ponovnega srečanja z Joe Louisom, si Jacobs le ni delal prevelikih skrbi.

S srečanjem s Pyschekom, ki je bilo meseca marca v Madison Square Gardenu, je Joe odstopil sedem in pol odstotka dohodkov fondu za pomoč Finski, ki je utrpela v vojni veliko škodo. Seveda so ameriški časopisi s pohvalo ocenili to Louisovo človekoljubno dejanje.

20. junij je bil določen za srečanje Godoy—Louis. Ljudje so pred dvobojem z vneto prebirali vesti o tem novem boksarju, ki sa bile objavljene v tisku in niso prihajale od nikoder drugod, kot iz »kubinke« prcmotorja Mike Jacobsa.

Prvi dan meseca junija je Louisa zatekel sredi priprav v treninškem taboru v Greenwood Lakeu v bližini New Yorka. Občani tega mesta so Louisa, ki se je dostikrat pokazal med njimi, resnično vzljubili. Svojo naklonjenost pa so mu prebivalci mesta izkazali nekaj dni pred odločilnim spopadom s tem, da so ga ob velikem slavju oklicali za častnega meščana Greenwood Lakea.

Joe je tedaj zbranim množicam povedal, da ima za seboj že več kakor sto amaterskih in profesionalnih srečanj po letu 1932, ko ga je Johny Miller na turneji Edison Athletic Cluba podrl v dveh rundah kar sedemkrat na tla. »Teh sto srečanj je bilo zana največja preizkušnja. Tako si vsaj mislim,« je dejal Joe ob koncu svoje govora.

V tistem času bi morala biti najmlajša Louisova sestra promovirana na Hawardski univerzi. Louis seveda ni smel zamuditi te slavnosti, zato se je odpeljal za nekaj dni v Washington, kjer je bil navzoč pri Uniesini promociji. Čutil je, da je bila s tem dogodkom družini Barrowih izkazana velika čast. V dar je svoji sestri poklonil nov avtomobil in ji obljubil, da jo bo podpiral tudi pri nadaljnjem študiju zgodovine na Michiganski univerzi. Unies je bratove besede sprejel z radostjo. Joe se je vrnil v treninški tabor in nadaljeval s pripravami.

Naloga klubov in sekcij za konjski šport v bodočnosti

Konjski šport spada gotovo med najbolj »molčeče« športe, saj o njem le redko slišimo. Ker smo pa tik pred novo sezono, bo prav, da nanizamo vsaj tiste probleme, ki so doslej ovirali uspešnejši razvoj tega športa in jih bomo skušali v bodoče odpravljati.

Precej naših klubov uporablja pri svojem delu konje, ki so last JLA, tako Postojna, Kranj, jahalna šola Partizan-Bežigrad in drugi. Pokazalo se je, da armada konje za šolo in izvenarmadno vzgojo mladine prava posoja, kadar pa je treba s temi konji nastopiti, še posebej, če je nastop v precej oddaljenem kraju, je stvar težavnejša. Zgodilo se je že, da so posamezni klubi zvedeli zadnji trenutek, da ne morejo nastopiti. Ob takih pojavih trpita množičnost in kvaliteta konjskega športa, obenem pa se jemlje volja mladim jahačem-tekmovalcem, ki so pridno trenirali in se trudili za nastop. Jasno pa je, da dviguje kvaliteto v športu tudi konjskem, samo tekmovalce, to pa mora biti prežeto z zdravo borbenostjo! Ob izjavi predsednika Zveze za konjski

šport Jugoslavije, komandanta konjenice JLA, polkovnika Dragoslava Petrovića, ki jo je prinesel mesečnik »Partizan«, upamo, da bodo v bodoče težave zaradi nastopanja z vojaškimi konji odpadle.

Naša najmočnejša kluba »Ljubljana« v Ljubljani in »Borec« v Mariboru, ki imata lastne konje, tudi nista na najboljšem. Pri današnjih cenah se dnevni izdatki zelo dvigajo in bo obstoj teh dveh klubov zelo problematičen, če ne bo JLA priskočila na pomoč s krmom. Prav o tem bodo sedaj razpravljali na skupščini Zveze za konjski šport Jugoslavije v Beogradu.

Udeležba na dirkah bo za klube in privatnike (lastnike konj) velika težava, ker je vozilna za konje na železnici zelo draga, tako, da brez ljubezni do konj in brez res-

ničnega navdušenja za konjski šport nihče ne bi šel na dirke. Zato se nam obetajo v letošnji sezoni, če ne bo tarifa za športne konje znižana, bolj žalostne dirke in prireditve. Klubom, prirediteljem dirk bo nemogoče, kot se je doslej večkrat prakticiralo, lastnikom nenagrajenih konj povrniti prevozne stroške.

V preteklem letu so naši klubi najraje tekmovali v galopnih dirkah. Videli so, da se tu pride z dobrim konjem najlaže do nagrade. Ni pa ta smer pravilna. Naloga naših klubov in sekcij je šolati jahače in konje. Zato bo prav, če bodo v letošnjem letu člani naših klubov res nastopali v disciplinah, ki zahtevajo šolanje konj in jahačev, to je v dresurnem jahanju in v skakanju čez zapreke, saj smo lani oboje precej pogrešali. V teh disciplinah odloča tako kvaliteta in izkušnost konja kot sposobnost jahača, pri galopskih dirkah pa predvsem kvaliteta konja. Če pa že gredo tudi nekateri klubski konji na dirke, naj bodo res trenirani, ne pa kot doslej, ko so

Takšen skok zahteva izurjenega konja in jezdeca

startali konji brez treninga in potrebne kondicije in so prav galopске dirke uničile marsikatero dobrega konja.

Čas bi že bil, da bi Slovenija sodelovala na državnem prvenstvu s svojo ekipo v skakanju čez zapreke in v dresurnem jahanju. Ekipe pa naj bi se sestavile po doseženih rezultatih na republiških prvenstvih, ne glede na to, kateremu klubu konj in jahač pripadata. Seveda bo tudi udeležba na državnem prvenstvu dokaj težavna, dokler se ne uredi vprašanje prevoznih tarif za športne konje.

Pereče je v Sloveniji tudi vprašanje sodnikov. Zato bo treba letos čimprej orga-

nizirati tečaj za sodnike (ki ga Zveza za konjski šport pripravlja že dve leti), da bo vsak klub imel najmanj dva svoja sodnika in da bo vsaj na prvenstvih in tekmovalnih republiškega značaja sodniški zbor sestavljen iz sodnikov vseh nastopajočih klubov, s čimer se bomo izognili opazkam na račun objektivnosti sodnikov.

Če omenimo še vprašanje gradnje hipodroma v Ljubljani, ko vemo, da se v Ljubljani sploh ne morejo vršiti konjske dirke, smo se dotaknili morda najbolj perečega problema, ki pa naj bo tudi zadnji. Da mora Ljubljana dobiti hipodrom, vemo vsi, upajmo, da ga bo v doglednem času res dobila.

Pravilnik nogometnega tekmovalstva za leto 1952

Cl. 1. Tekmovalni pravilnik je obvezen za vsa tekmovalna področja LRS in je v skladu s pravilnikom o tekmovalstvu NZJ.

Cl. 2. Prvenstveno tekmovalstvo se deli v dva dela: a) jesenski in spomladanski.

Cl. 3. Tekmuje se po dvojnem sistemu na točke. Vrstni red sodelujočih se določa z žrebom, pari pa se določajo po Bergerjevi tabeli.

Cl. 4. Republiško ligo vodi NZS, določa uro in termin tekme, službojučega delegata, oziroma njegovega namestnika, NZS bo vse to objavljala v glasilu »Polet« za 14 dni naprej.

Cl. 5. NZS določa začetek tekmovalstva republiške lige na osnovi sklepov, ki jih je sprejel Plenum NZS. Vsa tekmovalstva republiškega značaja vodi NZS.

Cl. 6. Pravico nastopa imajo igralci, ki so pravilno registrirani in so izpolnili predpisano starostno dobo. Za nastop mlajših igralcev, so potrebna specialna zdravniška potrdila športne ambulante. Napotila za specialni pregled v smislu čl. 6. daje le NZS, oziroma mladinski svet pri NZS. Vsa zdravniška potrdila, ki so brez napotila NZS, so neveljavna.

Cl. 7. Za pravilnost danih podatkov ob registraciji igralcev odgovarja uprava nogometnega kluba ali sekcije.

Cl. 8. Tekme republiške lige se smejo odigrati samo na igriščih, ki povsem odgovarjajo pravilom nogometne igre in so pravilno verificirane.

Cl. 9. O sposobnosti igrišča za igro odloča sodnik v sporazumu s kapetani moštev in službojučim delegatom. Če ni mogoče doseči sporazuma, odloča sodnik sam.

Cl. 10. Vsako sodelujoče moštvo je dolžno, da tekmuje s svojim najboljšim moštvom.

Cl. 11. Nogometni klub, ki je kaznovan ali suspendiran, izgubi vse tekme, ki padejo po kalendarski tekmovalni v čas kazni ali suspenzije, s 3:0 p. f. v korist nasprotnika.

Cl. 12. Klub, ki brez opravičljivih razlogov ne nastopi, se kazensko postavi na zadnje mesto v tabeli in se ob koncu tekmovalne vrste v nižjo skupino. Isto velja tudi za nogometne klube, ki so z nešportnimi manipulacijami vplivali na tekmovalstvo.

Cl. 13. Če je tekma zaradi mraka, teme ali višje sile prekinjena, mora vodstvo tekmovalstva odrediti nadaljevanje tekme naslednji dan. Ob nasprotnika morata nastopiti z istimi igralci.

Cl. 14. V primeru, da se tekma iz razloga, ki jih zakrivi sodelujoče moštvo, oziroma vodstvo kluba, ne more igrati redularno do konca, se tekma verificira s 3:0 p. f. v korist nasprotnika, v kolikor nasprotnik ni dosegel boljšega rezultata.

Cl. 15. Če 5 minut po uradno določenem času za začetek tekme neopravičeno ni enega od nastopajočih moštev na igrišču, oziroma, če jih je manj kot 7, sporoči sodnik nasprotnemu moštvu, da tekme ne bo. Vodstvo tekmovalstva pa na podlagi poročil in obrazložitve NK izda ustrezno rešitev.

Cl. 16. Ze določena tekma se ne more preložiti brez odobrenja vodstva tekmovalstva. Prošnjo za preložitev tekmovalstva bo vodstvo tekmovalstva reševalo samo v primeru:

a) če da klub več kot dva igralca v reprezentanco, b) če bo prošnja priložen pisni pristanek nasprotnika, c) če bodo za to na razpolago primerni termini.

Prošnjo za preložitev tekme bo vodstvo tekmovalstva obravnavalo le, če bo prejelo vlogo 6 dni pred tekmo.

Cl. 17. Vse odigrane tekme registrira vodstvo tekmovalstva v roku 5 dni po odigranju tekme. V primeru, da je vložen protest na tekmo, se rok registracije tekme podaljša do rešitve pritožbe, vendar mora biti pritožba rešena v roku enega meseca.

Cl. 18. Vodstvo tekmovalstva je dolžno reševati proteste v primeru, če je protest najavljen v roku 24 ur, obrazložen v treh dneh in, če je zanj predložena predpisana taksa.

Cl. 19. Tekme bodo razveljavljene na podlagi protesta in registrirane s 3:0 p. f. v sledečih primerih:

a) če je sodelujoče moštvo izzvalo prekinitev tekme ali če je moštvo predčasno zapustilo igrišče, b) če klub nastopi z igralcem, ki še nima pravice nastopa, ali z igralcem, ki je kaznovan ali suspendiran, c) če društvo nastopi z igralcem, ki mu je nastop zdravniško prepovedan. Tekme bodo na podlagi protesta razveljavljene v sledečih primerih: a) če je sodnik kršil pravila nogometne igre in je to vplivalo na sam potek igre ter končni rezultat, b) če se ugotovi, da klub ne nosi krivdo v zvezi s točko b) tega člena.

V kolikor klub ni mogel nastopiti na odredeni tekmi, ker je bil v tem času pod suspenzijo, pa se je pozneje ugotovilo, da je bil klub brez krivde in se mu je dvižen suspenz, se določi termin tekme naknadno.

V izjemnih primerih lahko vodstvo tekmovalstva odloči, da se ponovna tekma odigra na nevtralnem igrišču.

Cl. 20. Tekme bodo ponovljene ali verificirane s 3:0 p. f. samo v primeru, če je vložen proti odigrani tekmi protest.

Cl. 21. Tekma, ki je bila že verificirana, ne more biti več razveljavljena.

Cl. 22. Vsi igralci omrajso biti zdravniško pregledani. Društvo, ki nastopi z igralcem, kateremu je nastop zdravniško prepovedan, izgubi tekmo s 3:0 p. f. Igralec ne more v istem dnevu nastopiti na dveh tekmah.

Cl. 23. Oprema igralcev mora odgovarjati pravilom nogometne igre, dresi morajo biti opremljeni s številkami.

Cl. 24. Sodnike določa Zveza nogometnih sodnikov, oziroma odbori ZNZS pripadajočih nogometnih forumov. Vsaki tekmi mora prisostvovati službojuči delegat, ki ima vrhovni nadzor za tekmo. Službojučega delegata odreja nogometni forum, ki vodi tekmovalstvo. Dolžnosti službojučega delegata so:

a) da pregleda legitimacije nastopajočih igralcev, b) da kontrolira blagajniško službo,

c) da vse izključene igralce po tekmi zaslisi in zaslišanje z legitimacijo izključene igralca priloži poročilu, d) da v 24 urah po končani tekmi odpošlje poročilo o tekmi vodstvu tekmovalstva,

e) poročilo mora biti objektivno in mora vsebovati poleg vnosa poteka igre itd. tudi eventualne obrazložitve pomanjkljivosti ter finančno poročilo.

Cl. 25. Disciplinske prekrške igralcev, funkcionarjev in moštev razpravljajo disciplinska sodišča pri odgovarjajočih nogometnih forumih na podlagi disciplinskega pravilnika NZJ.

Cl. 26. Dolžnosti domačega kluba so: a) da preskrbi gostujočemu moštvu stanovanje in hrano ter uredi vse za njegov sprejem, bivanje in sprejemstvo,

b) da preskrbi stanovanje in hrano sodniku in službojučemu delegatu,

c) da zagotovi prisotnost zdravnika ali druge strokovne osebe, ki bo nudila prvo pomoč na igrišču,

d) da zdravniku in službojučemu delegatu zagotovi stalno in označeno mesto na igrišču,

e) da takoj po končani tekmi s službojučim delegatom izvrši obračun tekme in ga dostavi vodstvu tekmovalstva z odgovarjajočim odstotkom,

f) da poskrbi za reden in varen odhod gostujočega moštva, sodnika in službojučega delegata.

Cl. 27. Proti klubom, ki ne bodo izpolnili dolžnosti do gostujočega moštva, navedenih v čl. 26, se bo uvedel disciplinski postopek.

Cl. 28. Gostujoče moštvo je dolžno, da pravočasno obvesti domačina o času svojega prihoda in o številu svojih članov ekipe, da bi jim tako domače moštvo lahko pravočasno preskrbelo stanovanje in prehrano.

Cl. 29. V primeru, da se klub v prvem delu tekmovalstva razpusti, združi z drugim klubom, odstopi od tekmovalstva ali če nastopi primer čl. 12, se vse tekme, ki jih je do takrat odigralo, izbrisože ter se smatrajo za neodigrane; vse preostale tekme, ki bi jih moral odigrati pa se ne bodo registrirale s 3:0 p. f. v korist nasprotniku.

V primeru, če se klub v prvi polovici drugega dela tekmovalstva razpusti, združi, odstopi od tekmovalstva, ali če nastopi primer čl. 12, se bodo vse tekme, ki jih je do tistega časa odigral, registrirale z doseženimi rezultati; vse ostale tekme, ki bi jih pa še moral odigrati, se bodo registrirale s 3:0 p. f. v korist nasprotnika.

Cl. 30. Klub, ki bi od tekmovalstva odstopil, se uvrsti v nižji razred tekmovalstva, ne glede na dosežene rezultate v tekmovalstvu.

Cl. 29. Ta pravilnik je sprejel Plenum NZS dne 9. III. 1952 ter je veljaven od 9. III. 1952.

Kako bodo letos tekmovali košarkarji v zvezni ligi

Kakor že vemo, je letos zvezna košarkarska liga razdeljena v dve skupini. V vzhodni tekmujejo Crvena zvezda, Partizan, BSK in Železničar iz Beograda, Proleter iz Zrenjanina ter Borac iz Čačka, v zahodni skupini pa Železničar in ASK iz Ljubljane, Mladost in Jedinstvo iz Zagreba, Zader iz Zadra in Železničar iz Karlova.

Letos bosta vodili tekmovalstvo srbska košarkarska zveza za vzhodno skupino ter hrvaška in slovenska košarkarska zveza za zahodno skupino. Zaradi tega objavljamo zanimiv predlog košarkarske zveze Slovenije, kako naj bi v letošnjem I. in II. delu potekalo zvezno tekmovalstvo.

I. DEL

19. aprila — Železničar (Karlovac): Ljubljana I, Zagreb I.: Ljubljana II., 26. aprila — Zagreb II.: Ljubljana I., Ljubljana II.: Železničar (Karlovac), 1. maja — Zagreb I.: Zadar, 3. maja — Zagreb II.: Zadar, Ljubljana I.: Zagreb I., 5. maja — Železničar (Karlovac): Zadar, 10. maja — Ljubljana II.: Zagreb, Zagreb I.: Železničar (Karlovac), 15. maja — Ljubljana I.: Zadar, 17. maja — Ljubljana II.: Zadar, Železničar (Karlovac): Zadar II., 24. maja — Ljubljana I.: Ljubljana II., Zagreb II.: Zagreb I.

II. DEL

I. kolo — Zadar: Zagreb I., Ljubljana I.: Železničar (Karlovac), Zagreb II.: Ljubljana II., II. kolo — Zadar: Ljubljana I., Ljubljana II.: Zagreb I., Zagreb II.: Železničar (Karlovac), III. kolo — Zadar: Zagreb II., Zagreb I.: Ljubljana I., Železničar (Karlovac): Ljubljana II., IV. kolo — Zadar: Ljubljana II., Ljubljana I.: Zagreb II., Železničar (Karlovac): Zagreb I., V. kolo — Ljubljana II.: Ljubljana I., Zagreb I.: Zagreb II., Zadar: Železničar (Karlovac).

To je zanimiv predlog Košarkarske zveze Slovenije, ki bo najbrž sprejet tudi od članov izvršnega odbora Košarkarske zveze Hrvatske. Zaradi zmanjšanja stroškov naj bi Zadar odigral v I. delu vse tekme v dveh turnejah, in sicer tako, da bi igral prvo tekmo šele 1. maja, predvsem zaradi zmanjšanja izgubljenih delovnih dni, ker

sta 1. in 2. maj dela prosta dneva. Zaradi velikih množin snega naj bi bila po predlogu naše zveze v Ljubljani prva tekma šele 26. aprila. Vse tekme se igrajo v kraju prvoinovnanega moštva. Namesto Zagreb I. in Zagreb II. se vstavi naknadno po zvebanju Mladost in Jedinstvo, namesto Ljubljana I. in Ljubljana II. pa ASK in Železničar Ljubljana.

ŽENSKA EKIPA LJUBLJANSKEGA ŽELEZNIČARJA ŽE PRIDNO VADI. Te dni smo obiskali ekipo državnega prvaka žensk v odbojki na treningu. Od državnega prvenstva igralke niso prenehale s treningom ter se že danes pridno pripravljajo za tekme v bližnji bodočnosti.

Trener Slanina je omenil, da so vse igralke disciplinirane ter celo marljive, tako da računamo letos še na prepričljivejšo uspehe ženske ekipe. Po smučanju, ki so ga imele tekmovalke od 17. do 25. februarja v Kranjski gori, so se zopet preselile v telovadnico III. državne gimnazije za Bežigradom. Treninge obiskuje 12 do 13 igralok, od starejših igralok pa manjka le državna reprezentantka Tilka Gajšek. Ženska sekcija ima dve ekipi, in sicer

prvo, ki šteje 10 članic ter drugo z osmimi članicami. Treningi se pričnajo z lahkim tekmo, nato pa jih trener vadi na posameznih orodjih, da pridobijo bržno gibčnost in kondicijo. Skoda je, da v Ljubljani ni enakovrednega nasprotnika, saj bi se tako lahko kvaliteta še bolj dvignila. Če bi Krim treniral, bi medsebojne tekme samo dvigale kvaliteto obeh ljubljanskih odbojkarških predstavnikov. Velike težave so tudi s pomanjkanjem finančnih sredstev, zaradi tega tudi od sedaj ni bilo v Ljubljani še nobene tekme. Kljub temu, da imajo na razpolago igralke telovadnico le dvakrat na teden, lahko že sedaj rečemo, da bodo igralke na pokalnem prvenstvu Slovenije v odbojki, ki bo 26. in 27. aprila v Mariboru, vidno vlogo. Poleg Železničarja pa bodo na tem turnirju nastopale še igralke Branika in Železničarja iz Maribora ter Krma iz Ljubljane.

Skoda je, da se naši najvišji forumi premalo brigajo za nadaljnji razvoj slovenske ženske odbojke. Tako na primer tekme z inozemskimi ekipami sploh niso predvidene, kar gotovo ni prav. Res je, da se ženske nasprotnice težje dobi, toda z dobro voljo bi lahko imeli več mednarodnih tekem. Tako bi lahko res presodili, na kakšni višini je slovenska ženska odbojka, pa tudi ljubitelji te lepe igre bi vsekakor prišli na svoj račun.

Skoda je, da se naši najvišji forumi premalo brigajo za nadaljnji razvoj slovenske ženske odbojke. Tako na primer tekme z inozemskimi ekipami sploh niso predvidene, kar gotovo ni prav. Res je, da se ženske nasprotnice težje dobi, toda z dobro voljo bi lahko imeli več mednarodnih tekem. Tako bi lahko res presodili, na kakšni višini je slovenska ženska odbojka, pa tudi ljubitelji te lepe igre bi vsekakor prišli na svoj račun.

O starih in modernih olimpijskih igrah

Nemci pa so po končanih igrah v svojem strokovnem časopisu objavili izredno zanimive analize in mnenja nemških telesnogigijenskih strokovnjakov, v katerih skušajo čim točneje in objektivno orisati stanje telesne kulture pri posameznih udeležencih. Nemci jasno in odkrito priznavajo Amerikancem v tem oziru prvenstvo na svetu, ter trdijo, da ameriški uspehi niso slučajni, temveč rezultat pravilne telesne vzgoje ameriške mladine, ki je različna od vzgoje nemške mladine. Pri tem poudarjajo v prvi vrsti vzgojo v športnem duhu ter veliko privlačnost vseh telesnih vaj in zlasti iger, ki jih je deležna ameriška mladina. Vsekakor zanimivo priznanje, ki so ga dali Amerikancem nemški športni strokovnjaki. Nemški turnerji se s tem seveda niso strinjali in stvar je povzročila v časopisju precej razprav; ker smo že pisali o nasprotjih med nemškimi turnerji, je treba povedati, da so si ti tik pred olimpijskimi igrami segli v roko in se nekako pobotali. Sprava še ni bila popolna in nemški turnerji so popustili športnikom v toliko,

da so pristali na to, da pošljejo v London močno skupino telovadcev, ki pa se v Londonu ni udeležila tekem v rodni telovadbi, temveč je publiki pokazala telovadno prireditev po takratnih vzorcih nemških turnerjev, ki je med občinstvom vzbudila veliko zanimanje in priznanje.

Že omenjeni ameriški atlet Ewrey je s teh olimpijskih iger odnesel svojo deseto zlato kolajno, kar je dosedaj nedosežen rekord. Res je, da je tekmoval v disciplinah, ki jih danes ni več na tekmovalnem programu, to je v skokih brez zaleta, kar pa vrednosti njegovega uspeha ne zmanjša, saj je zlasti na zadnjih igrah imel že veliko konkurenco. Končno naj omenimo še to, da Angleži niso izvedli olimpijskega nogometnega turnirja; stvar je vsekakor čudna, zlasti še za domovino nogometna, toda na Angleškem so se takrat že pojavljali profesionalni nogometaši, ki so od tekmovalstva izključeni, pa so po drugi strani tvorili angleško nogometno elito.

O Toniju Seelosu, ki je dal slalomu melodijo

Slalom je smučarska disciplina spretnosti, to je umetnost šviganja med rdečimi in modrimi koli, ki označujejo vrata. Ta način tekmovalstva je prišel iz Norveške. Toni Seelos je izumitelj modernega stila slaloma in njemu se moramo zahvaliti, da poznamo danes tekmovalstvo v slalomu v današnji, tehnično izpopolnjeni obliki. Toni Seelos je doprinesel več za razvoj smučanja kot morda Nansen ali Zdraski. Tega morda mnogi ne vedo, ali tudi ne verjamejo pa je res tako.

Rojen je bil marca 1911 v malem mestu Telfs v Tirolah, zahodno od Innsbrucka. Njegov oče je bil rudar, družina je bila ubožna. Mladi Toni je moral kmalu v službo. Ko je bil deset let star, je prvič stopil na smuč, ki si jih je sam naredil, in kadar je imel čas, je vadil in treniral. Po treh letih je bil najboljši skakalec med mladinci in s 14 leti ga je smučarski učitelj Voelckel namestil za smučarskega učitelja. Voelckel mu je bil drugi oče; mladega Tonija je opremil in mu kasneje z navesti pomagal.

V začetku se je Seelos naslonil na izkušnje tedanjih izvedencev v smučanju, toda kljub temu, da so takrat zahtevali togo prisiljeno držo, je njegovo smučanje izgledalo elegantno in harmonično. Vsak gib, katerega je naredil na smučeh, je bil tako značilen zanj in nobenega dvoma ni bilo, da je mladenič iz Seefelda naraven talent. V letu 1930 se je udeležil prve tekme v smuku v Matreju na Brennerskem prelazu in osem dni po tej svoji zmagi je nastopil na Hafelkarju.

Tačas smučarji še niso vedeli, kaj je slalom; tudi Seelos ne. Slalom je bil takrat šele dve leti star in je bil bolj podooben kratkemu smuku z ovirami kot pa spretnosti vaji, kakor jo danes poznamo. Tu je imel Seelos smolo in je potegnil pri žrebu eno izmed zadnjih števil. S primitivno usnjeno vezjo in z okroglimi robovi (kajti takrat še ni imel jeklenih robnikov) je gledal kako drugi smučajo. Ko pa je prišla vrsta nani, se je tako odrezal, da je bil vendar celih 5 sekund boljši od ostalih.

Seelos postane znan tekmovalce

Po tej tekmi se je Seelos zapisal slalomu. Vse dneve, tedne in tudi leta je študiral na raznih strminah in vrstah snega to novo umetnost smučanja. Nekoč je na strmem pobočju 35° postavil velike kače z 18 vrati; koli so bili med seboj oddaljeni le 60 cm. Hotel je z razantno vožnjo presmucati skozi vrata. Moral je skakati, hitrost je vedno bolj naraščala in tedaj je opazil, da gre veliko lažje, če so smučki ozko skupaj in če ima tak nagib naprej, da šviga skozi vrata po krivinah svojih smuč. Nato je razširil vrata in podzavestno razvil tehniko slaloma, ki še danes obstaja v hitrih, toda okroglih kristianjih, pri katerih sta smučki zmeraj tesno druga ob drugi.

To spoznanje je bilo njegov veliki doprinos razvoju moderne tehnike smučanja, ki jo je tudi sam vzorno demonstriral na tekmah in pri treningu. Leta 1933 je nastopil pri FIS tekmah in tudi tu je imel smolo, da je imel eno izmed zadnjih startnih števil. Ko se je končno pognal s starta, je množica gledalcev kar onemela. Po strmini ni vozil smučar, temveč nekaj precizen stroj, ki je pokazal brezmejno dovršenosti perfektne zavoje po snegu in je presmucal progo z neverjetno hitrostjo in eleganco. Seveda je zmagal. Bil je 14 sekund hitrejši od drugoplasiranega. Takrat je postal slaven v smučarskem svetu.

Seelos začne trenirati tudi druge

V naslednjih letih je mnogokrat zmagal in 1934. leta je treniral nemško olimpijsko moštvo. Na olimpiadi ni smel nastopiti, kajti stroga pravila o olimpijskem amaterstvu so proglasila smučske učitelje za profesionalce. Nastopil je kot predvozač na olimpiadi in je bil 5 sekund hitrejši od Pfünra, ki je takrat potegnil zlato medaljo. Leta 1937 je učil francosko moštvo in vzgojil Emila Allaisa. Posebno talentirana učenca sta bila takrat tudi Couttet in Agnell. Kmalu nato je bil Seelos trikratni zmagovalec na svetovnem prvenstvu ob vznožju Mont Blanca. Istočasno je bila rojena slavna Allaisova šola, ki je kmalu osvojila svet, kot da bi bil to francoski izum; v resnici pa je bila Seelosovo delo prav tako kot Allais sam.

Najboljši trener na svetu

Danes velja Tonny za najboljšega trenerja na svetu. Po končani vojni je ponovno treniral avstrijsko, nemško, švedsko, celo japonsko in avstralsko moštvo.

Kadar koli moštva trenirajo pri njem, uspeh ne izostane. V tistem moštvu se prej ali slej pojavijo tekmovalci svetovnega formata. Mnogi so skušali posnemati njegov stil in popisati njegovo tehniko. Debele knjige so izšle o tem, Pametni in skromni Tonny pa pravi o svoji šoli takole: Hannes Schneider z Arlberga je razvil metodo smučanja, ki je tako lahka, da smučanje prav kmalu lahko postane ljudski šport. Tam, kjer je prenehala Schneiderjeva metoda in tehnika pa je začel Tonny Seelos. Izpopolnil je Schneiderjevo dediščino in ustvaril iz smučanja zanesljivo, prefinjeno in ritmično umetnost. Francoska metoda Allaisa je sistematična šola stila, ki ga je izumil Tonny

Seelos, Značilnosti francoske šole, kot »Rotation« ali »Rotation«, niso nič drugega, kot gibanja, ki jih je izumil že Seelos.

Seelos pravi, da je zelo težko analizirati posamezna gibanja smučskih zavojev. Vsa gibanja so harmonično povezana med seboj in se prepletajo tako, da porabi smučar čim manj moči. Če gledate Seelosa pri smuku, se vam zdi popolnoma sproščen. Zavoj Tonny Seelosa izgleda približno takole: ob začetku zavoja potegne notranjo ramo lahko naprej, po kratkem razbremenem gibu zamahne z drugo — zunanjo ramo naprej. Istočasno prehaja v globok nagib naprej. Celu pride do izraza. Pritisak, ki se pojavi pri nagibu naprej, je včasih na strmih pobočjih tako velik, da neateri mislijo, da to celo zavira. Vendar se ta manever, ko se smučki potisnejo v stran in navzven, pojavi samo na koncu zavoja in nikdar v začetku.

Seelos pravi, da je »ruada«, ki obstaja v takem nagibu naprej, ko repi smučki lahko švignjevo po zraku, še vedno predobro ocenjena, posebno pri Francozih. Na manjšem pobočju in pri okroglih slalomskih figurah celo močno zavira tempo; po njegovem mnenju je na mestu samo na zelo strmih pobočjih, kadar švigamo v skoraj ravni smeri.

Tehnike obračanja z zunanjo ramo naprej Seelos nikdar ne uči. Ta zavoj je po njegovem mnenju tvegan in nevaren lik, kajti pri njem je vsa teža telesa na robeh notranje smučke. Zavoj pa lahko uporabimo pri neznadni spremembi smeri, pri prehodu skozi veliko kačo ali če hočemo zavirati tempo na položnem pobočju. Nemogoč in popolnoma zgrešen pa je ta zavoj, ali kakor ga imenujejo Avstrijci »Gegenschalterschwung«, na ledu ali celo na strmem pobočju.

Toni je tudi umetnik v postavljanju slaloma. Tekmovalci, ki so prevozili njegove proge, pravijo, da je to preizkušnja inspiracije. Tudi tu pri postavljanju slaloma ima Seelos svoj značilni stil in popolnost. Njegov nauk, metode in njegova tehnika se bodo še dolgo leta poučevala v smučarskem svetu.

Toni Seelos daje mladim tekmovalcem zadnje nasvete pred startom

Vsem udeležencem nagradnega tekmovanja

Vsem udeležencem našega prvega nagradnega tekmovanja iz Ljubljane sporočamo, da zadostuje na pismo z odgovori samo znamka za 10.— din in ne s 15.— din, kakor je potrebno za običajno pismo, ker gre v tem primeru le za krajevno poslovanje.

Istočasno sporočamo vsem udeležencem tega tekmovanja, naj pohite s pošiljanjem odrezkov, kajti prihodnji petek, t. j. dne 28. marca t. l. bomo zaključili sprejemanje odrezkov in izvršili žrebanje. Komisija bo izvedla žrebanje nagrad ob 12. uri v petek, 28. t. m. v prostorih FZS.

Nekaj o smučanju v ZDA

ZDA so imele v Oslu take uspehe kot še nikdar doslej na olimpijskih igrah. V vseh panogah, razen smučskih tekov, so zasedli vidna mesta, tako, da se upravičeno sprašujemo, odkod ta nenaden vzpon ameriškega smučarja. Udeleženci zimskih olimpijskih iger, ki so bile leta 1932 v Lacche Placidu pravijo, da so Amerikanci takrat videli smučarje prvič v večjem številu na smučarskih tekmah. To leto je pravzaprav rojstno leto ameriškega smučanja. Naslednja leta so že prišli z gradnjo prvih vzpenjač v zimsko športnih centrih. Danes pa je to šport, ki ga lahko široko množice Američancev tako, da lahko trdimo, da bo smučanje v nekaj letih prvi šport v Ameriki. Po podatkih revije American Family Recreation smuča danes že več kot tri milijone Američancev. Hal Burton ugotavlja, da smučanje v ZDA v 42 državah, samo 6 držav na skrajnem jugu ne pozna smučanja.

Hannes Schneider v Ameriki

Pionir arlberske tehnike Hannes Schneider je bil znan nasprotnik nacizma. V njegove šole so prihajali Amerikanci in Angličji, zato je bil Hannes daleč od vsakega šovinizma. Preganjan od nacistov se je umaknil v Ameriko, kjer je kmalu postavil velika smučarska središča. Arlberska šola je zaslovela tudi v Ameriki, mimogrede pa lahko povemo, da smatrajo danes Schneiderja za najboljšega šega Avstrijca. Ker so smučska pobočja prostrana, je Hannes Schneider organiziral tudi

Nasveti za množično smučanje

Amerika je dežela ameriki. In tako se zgodi, da marsikak ameriški smučar, ki je prvič na smučah, ne pozna prave meje in poizkuša smučati tako, kakor mojstri. Zato vidite v smučskih domovih večkrat na pise; Ne poskušajte skakati, to je samo za izurjene skakače. Ne smučaj sam, z začetnikom ali z izurjenim skakačem! Grupa treh je najmanjše število, ki jamči za varnost smučanja! Izberi položno pobočje za začetek! Dobremu smučarju se zdijo ti nauki morda odveč, toda kdor pozna mentaliteto Američancev, bo videl, da ta svarila niso brez vzroka nabit.

Cene in smučanje

Smuč, ki so opremljene z robnikom, stanejo 20 dolarjev. Smučarske palice stanejo 3 dolarje. Kandahar vezi stanejo 6 dolarjev. Vetrovka stane 10 dolarjev. Otroška oprema pa je seveda cenejša skoraj za polovico. Seveda pa z opremo še daleč niso dosežene radosti smučanja. Vožnja na teren in preskrba v hotelih sta glavni izdatki, vendar so sudejo ti izdatki zelo različni. Najskromnejša skupna letišča so po 2 do

Japonski plavalci se resno pripravljajo za Helsinko

Japonci so odkrili novega plavalca prsnega sloga, in sicer Hirojama, ki je v 50-metrskem bazenu dosegel rezultat 2:42,4 na 200 m prsno. Da se Japonci resno pripravljajo za olimpijado, dokazuje tudi to, da imajo dva nova plavalca na 1500 m prsno, in sicer Kuboto s časom 19:25,0 in Aoko z 19:27,8. Na 400 m prsno pa se je odlikoval Jasuoka s 4:45,4. Avstralski plavec O'Meill je dosegel v bazenu dolgem 55 y rezultat 2:14,2 na 220 y prsno.

Na plavalnem tekmovanju v Švedski sta se odlikovala Mogren z 2:14,6 in Olander z

2:16,4 na 200 m prsno. Marjanne Lundquist je plavala 400 m prsno 5:33,4, Margarete Westesson pa je dosegla nov švedski rekord 2:52,8 na 200 m hrbtno.

Na gostovanju v Švedski je danska plavalca Andersen zmagala na 100 m prsno z 1:08,6, na 400 m prsno pa je dosegla čas 5:24,4.

V Frederiksbergu je danska plavalca Mette Ove Petersen, ki je že znana kot odlična crawlistka (1:07,8 na 100 m) dosegla v 25-metrskem bazenu nov danski rekord 1:23,7 na 100 m v »metuljčku«.

Nemka Gertrude Heerbluck je na plavalnem tekmovanju zmagala na 100 m hrbtno z 1:15,2, na 200 m hrbtno pa je dosegla čas 2:48,8.

Nemci so ponovno odkrili dobro plavalco prsnega sloga, in sicer mlado Sternovo, ki je zmagala na 200 m prsno s 3:01,5 pred Happe Kreyevu 3:02,2.

Štiri nove češkoslovaške plavalne rekorde dosegli Bačik na 100 m hrbtno z 1:09,0 (prej 1:09,2), Bubnikova na 100 m hrbtno za ženske z 1:20,6, Magova na 100 m prsno z 1:13,9, Bacik, Komadel in Lešička pa so dosegli nov rekord 3:25,5 na 3x100 m mešano.

Madžarka Marija Littomerickzy je plavala 100 m v »metuljčku« s časom 1:20,0. Na istem tekmovanju je Magda Hunyadi dosegla čas 1:19,8 na 100 m hrbtno.

Nasveti atletom za trening

George Pallett, trener angleške zveze, svetuje:

1. Pomisli na to, da je igra ali kakšna druga disciplina dobro sredstvo proti monotoni treninjski.
  2. Teci po travi najmanj 4 ali 5 milj na teden, vmes skači ali teci hitreje, tako da tempo menjavaš.
  3. Po božiču do konca februarja dodaj k vsaki uri, torej trikrat tedensko, nekaj običajnejše slabosti, ki ovira hitri gibanje, bolj ogret in stalno v gibanju. Mnogo veselja prinaša trening v skupinah. Dolžina koraka naj se prilaga trenutni pripravljenosti. V tem obdobju naj skakači in metalci posvetijo tretjino treninga tehniki. Krepe naj šibke dele telesa in naj odpravljajo napake v tehnikah.
  4. Vsi atleti morajo vaditi vaje za moč in za sprostitve. Število ponovitev zavisi od vrste vaj.
  5. Igre, ki zahtevajo hitro reakcijo in neodno gibanje, so priporočljive.
  6. Iščite svoje slabosti in odstranite jih. Naj običajnejša slabost, ki ovira hitri gibanje, je drža z upognjenimi koleni. Zato naj vsi atleti z globokimi počepi odpravijo to slabost. Kakšnih 25 do 40 počepov zadostuje, če imamo v roki primerno utež.
  7. Ne vozi se, če lahko hodiš. Mnogo hoje vključuje tudi v dnevni trening.
  8. Po treningu skušaj sprostiti vse mišice.
  9. Za meseca marca poskušaj s hitrostjo v vseh disciplinah. Od aprila dalje pa se
- Švica — 17. kolo: Lugano: Basel 0:3, Servetel: Young Fellows 1:1, Locarno: Biel 1:0, Zürich: Chiasso 2:3, Bern: Lausanne 1:4, Grasshoppers: Bellinzona 5:0, Chaux de Fonds: Young Boys preložena. — Lestvica: Basel 25, Chiasso 24 točk itd.

Nogometna prvenstva evropskih držav

Anglija — 34. kolo: Bolton Wanderers: Chelsea 3:0, Burnley: Derby County 0:1, Charlton Athletic: Manchester City 0:0, Fulham: Arsenal 0:0, Manchester Utd.: Wolverhampton Wand. 2:0, Middlesbrough: Blackpool 1:0, Newcastle Utd.: Portsmouth 3:3, Preston North End: Aston Villa 2:2, Stoke City: Huddersfield 0:0, Tottenham Hotspur: Sunderland 2:0, West Bromwich Albion: Liverpool 3:3. — Lestvica: Manchester United 34 19 9 6 71:42 47 Arsenal 33 17 9 7 63:45 43 Tottenham Hotspur 35 18 6 11 65:47 42 Portsmouth 33 17 7 9 58:47 41 Bolton Wanderers 34 15 9 10 55:51 39 Newcastle United 32 15 8 9 34:55 38 Preston North End 35 13 10 12 63:50 36 Wolverhampton W. 34 12 12 10 67:54 36 Charlton Athletic 34 14 8 12 57:56 36 Manchester City 33 12 11 10 50:45 35 Aston Villa 34 13 9 12 58:57 35 Liverpool 34 9 17 8 47:47 35 Blackpool 34 14 7 13 52:54 35 Burnley 33 12 9 12 48:44 33 Derby County 34 13 6 15 55:65 32 Sunderland 34 11 7 16 54:55 29 West Bromwich Alb. 32 8 11 13 56:66 27 Chelsea 32 11 5 16 41:54 27 Middlesbrough 32 10 5 17 45:73 25 Stoke City 34 9 7 18 37:71 25 Fulham 34 6 9 19 48:65 21 Huddersfield 34 6 7 21 38:69 19

Italija — 25. kolo: Bologna: Atalanta 1:0, Udinese: Fiorentina 0:3, Lucchese: Lazio

4:0, Pro Patria: Legnano 1:1, Sampdoria: Milan 1:1, Internazionale: Napoli 3:0, Como: Palermo 4:0, Novara: Spal 2:2, Padova: Torino 3:0, Juventus: Triestina 2:1. — Lestvica:

Juventus	25	18	4	3	64:21	40
Milan	25	13	9	3	58:24	35
Internazionale	24	14	5	5	56:23	33
Lazio	25	10	9	6	38:32	29
Spal	25	10	9	6	38:32	29
Napoli	24	11	4	9	34:26	29
Fiorentina	25	10	6	9	30:26	26
Sampdoria	24	8	8	8	30:27	24
Novara	24	8	8	8	40:41	24
Bologna	24	9	6	9	28:31	24
Palermo	25	7	10	8	27:33	24
Pro Patria	24	7	10	7	30:40	24
Lucchese	25	8	7	10	25:33	23
Torino	24	8	6	10	22:27	22
Udinese	24	7	8	9	29:38	22
Padova	25	7	6	12	30:44	20
Atalanta	24	6	5	12	22:39	19
Triestina	25	6	6	13	24:41	18
Como	24	7	3	14	29:45	17
Legnano	25	2	7	16	26:57	11

Avstrija — 16. kolo: Vienna: FAC 2:2, Kapfenberg: LASK 5:1, Austria: Wacker 2:3, Admira: Blauweiss 2:0, Sturm: Simmering 6:0, Sportklub: Rapid 0:4, GAK: FC Wien 3:1.

Austria	16	13	0	3	63:24	26
Rapid	16	12	1	3	66:25	25
Wacker	16	12	1	3	71:32	25
Admira	16	9	3	4	45:28	21
Sturm (Graz)	16	10	1	5	31:30	21
Graz AK	15	6	2	7	31:23	14
Vienna	16	5	3	8	38:42	13
FAC (Floridsdorf)	16	5	3	8	34:51	13
LASK (Linz)	16	5	2	9	23:39	12
Sportklub	15	6	0	9	21:41	12
FC Wien	16	5	1	10	22:33	11
Simmering	15	5	1	9	23:41	11
Kapfenberg	15	4	0	11	16:35	8
Blauweiss	16	3	2	11	16:56	8

TURNEJA PO AVSTRIJI 31:29 v korist Triglava

Mladi Triglavani so se odzvali povabilu avstrijskih boksarskih klubov iz Štajerske ter so te dni absolvirali lepo uspešno turnejo z eno zmago, enim neodločenim rezultatom in enim porazom.

Ekipa je odšla na pot skrbno pripravljena. Fantje so imeli dobro kondicijo, njihova morala je bila prvenstvena in kljub dejstvu, da so morali nastopiti proti avstrijskim reprezentantom, niso klonili, ampak so se zaigrili v borbo ter niso odnehali do zadnjega udarca gonga. V štirih dneh so absolvirali kar 3 nastope. In vendar so kljub utrujenosti dosegli v zadnjem nastopu najlepšo zmago, povrh tega pa dosegli kar 2 k. o. Kljub pškodbam (Mencej, Vilhar, Kos) so se borili »kot lev« in uspeh ni izostal.

V prvi borbi so v Knittelfeldu nastopili proti ekipi, ki je imela 3 avstrijske reprezentante (Pfeiffer, Guttsche, Kindler). Fantje pa so posegli v borbo z odločnostjo in dosegli pet zmag: Mikluš, Šeremet, Kos (v prvi rundi k.o.), Mencej in Vilhar so zmagovali, Eršteja so opeharili za neodločen rezultat, Potokar pa proti bivšemu državnemu prvaku ni mogel uspeti kljub vsej požrtvovalnosti ter je izgubil tesno po točkah. Naši so napravili dober vtis in časopisje je prineslo laskave ocene.

V drugem nastopu v Leobnu so fantje naleteli na reprezentančno vrsto Leobna in Knittelfelda. Sodniki so bili zelo naklonjeni domačim bokсарj in s tem odzveli Triglavu zaslužen zmago. Mikluš, Šeremet, Tkalčič, Mencej so zmagovali, medtem ko je Ažman dosegel proti 12 kg težjemu prvaku štajerske neodločen rezultat, kar je zanj velik uspeh. Eršteja, Kos, Prešerna in Vilharja pa so sodniki ocenili: preslabo.

V tretjem nastopu proti ATUS v Brucku ob Muri pa so domači mobilizirali proti Triglavom celo bokсар.

Železničar (M): Mladost (Osijek) v boksu 8:8

V ponedeljek zvečer je bila velika dvorana Partizana I zopet prizorišče velikega boksaškega dvoboja. Železničarji so se zoperstavili ekipi moštvenega prvaka Hrvatske, ki se je vračal iz Avstrije. Moštvo domačinov je bilo okrepjeno z dvema tekmovalcema Branika. Posamezne borbe so bile dokaj napete in na zadovoljivi tehnični ravni. Tudi sodniki so imeli razmeroma dober dan. Gledalcev je bilo okoli 1250. Vendar moramo zopet grajati nešportno ponašanje nekaterih gledalcev. Čas je, da prepovemo posameznikom, ki vpijejo med borbami »Ubij ga!«, pristop k športnim prireditvam.

Ofenzivni Kajzer (Z) je že v drugi rundi prisilil sodnika, da prekine borbo zaradi onemoglosti Darkovića. V bantam kategoriji sta boksalca Žilavi Lazarević (M) in borbeni Žurman neodločno. Olimpijski kandidat Jezernik (Z) proti večjemu Šeremetu ni imel lahkega posla. Zmagal je po zanimivi borbi po točkah. V lahki kat. Halac (M) in Gruičić nista dovršila borbe, ker je zdravnik Halecu že v prvi rundi prepovedal nadaljni nastop zaradi poškodbe na očesu. Kous je postal žrtev tehničara Ke-

je iz Graza, Triglavani se niso ustrašili svojih renomiranih nasprotnikov, sli so v borbo z zaupanjem vase in se borili kot še nikoli. Z največje požrtvovalnostjo so dosegli kraso zmago 12:8 ter zaključili turnejo s pozitivno bilanco 31:29. Junaki večera so bili: Šeremet, Tkalčič, Mencej (k.o. v I. kolu), Eršte, Prešeren in Vilhar, Mikluš je zaslužil neodločen rezultat, toda sodniki so malo »potegnili« za Pfeifferja. Ažman se je boril proti 8 kilogramov težjemu nasprotniku v I. in III. kolu zelo dobro, zaslužil je neodločen rezultat, toda večina domačih sodnikov je naglasovala našega sodnika. Kljub temu pa nam zmage niso mogli tajiti. Fantje so pokazali v dobljenih partijah veliko premoč in dosegli celo 2 k.o. Izgubljenih partij ni bilo mogoče preprečiti. Potokar je še pred mlad bokсар, da bi mogel kljubovati s uspehom rutinerju Kindlerju, vendar se mu je zoperstavil z vso odločnostjo ter pokazal lep napredek. Ko bo izboljšal kritje, bo treba z njim vsakakor računati. Največ uspeha sta imela vsak s 3 zmagami; Mencej in Šeremet. Dvakrat so bili uspešni Mikluš, Tkalčič in Vilhar, enkrat Kos, Eršte in Prešeren, Ažman I neodločen rezultat, Potokar brez točke.

V tridesetih nastopih so naši bokсарji dosegli 15 zmag in 1 neodločen rezultat. Dosegli so 3 zmage s k.o. sami pa nobenega poraza s k.o. Vtis, ki so ga zapustili, je nadvse ugoden ter so prejeli nebroj povabil za gostovanje po Avstriji, Leobna, Graz, Bruck, Knittelfeld, Linz, Salzburg so jim ponudili gostovanje. Dnevno časopisje je bilo polno hvale nad športnim zadržanjem ekipe ter poudarja, da tako disciplinirane ekipe že dolgo niso videli. Triglavani so bili sprejeti zelo gostoljubno in deležni splošne pozornosti. Vtis, ki ga je zapustila ekipa, je v čast Triglavu in vsemu slovenskemu boksu.

Vlado Pušenjak

SPORED TEKEM ZA III. KOLO SLOVENSKE NOGOMETNE LIGE

Ljubljana — Železničar Lj.: Nafta, sodi Čeh, mejna Sušnik in Logar, služb. Francetič.

Sloga: Korotan, sodi Pucihar, mejna Betetto in Šušteršič, služb. Pirkovič.

Maribor ob 15 h — Branik: Rudar, sodi Kos, mejna določil Maribor, služb. Podpečan.

Murska Sobota ob 15 h — Mura: Železničar Mrb., sodi Presinger, mejna določil Maribor, služb. Škarabot.

Celje ob 15 h — Kladivar: Odred, sodi Starašina, mejna določil Celje, služb. Sajevec.

Cas in igrišče za ljubljanski tekmi bosta pravočasno objavljena.

Smučske šole

V smučskih šolah svetujejo učitelji učencem, naj kupijo kar najboljšo čevlje. Ker hkyori leze raste v Ameriki, zato smučajo večinoma vsi s hkyori-smučmi. Potovalne agencije poskrbe, da se naval turistov enakomerno porazdeli po vseh smučskih šolah. Dobar smučski učitelj računa okoli 4 dolarje na dan, pri tem pa učil okrog 4 ure. Otrok pod 12 leti ne poučujejo, ti samo gledajo in igrajo na smučeh. V mnogih manjših mestih so se ustanovile smučarske družine. Njihov namen ni tekmovalno smučanje, temveč smučajo bolj iz zdravstvenih razlogov. Te smučarske družine same postavljajo kočice, njihovi oskrbniki so obenem smučski učitelji. V smučskih šolah poučujejo navadno vse leto, glavni naval pa je v Veliki noči. Po Veliki noči je običajno smučarska sezona v ZDA končana.

Tisk Tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani. — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Likoziarjeva ul. — poštni predal št. 377. — Telefonske številke med tednom 33:85 in 50:09, ob nedeljah pa 43:84 do 88 in 35:58, 30:63, 26:28. — Celovkovi račun uprave št. 602-90331-0. — Celovkova letna računica znaša din 800.—, polletna din 400.—, četrtletna din 200.— in mesečna din 80.—.